

150 години от Априлското въстание

Сребърна колекционерска монета
от серията „Българско възраждане“
Емисия на БНБ



Сребърният кръст от църквата „Света Троица“ в село Поибрене, въстаническото знаме, извезано от учителката Райна Попгеоргиева (Райна Княгиня) – свещени реликви от Априлското въстание, съхранявани в Историческия музей – Панагюрище, и Мостът на Първата пушка.

The silver cross from the Holy Trinity Church in the village of Poibrene, the flag of the April Uprising sewed by the Bulgarian teacher Rayna Popgeorgieva (Rayna Knyaginya) - sacred relics of the April Uprising, today kept at the Historical Museum, Panagyurishte, and the First Gunshot Bridge.

150 Years since the April Uprising

Silver Collector Coin
Bulgarian Revival Series
BNB Issue

БЪЛГАРСКА
НАРОДНА БАНКА
ЕВРОСИСТЕМА



BULGARIAN
NATIONAL BANK
EUROSYSTEM

Априлското въстание от 1876 г. е най-важното събитие в българското националнореволюционно движение, с което българският народ ясно заявява правото си да бъде свободен и независим. Борбата на българите придобива големи мащаби през 70-те години на XIX век чрез създадените революционни комитети и многобройните народни будители.

Старозагорското въстание (1875 г.), макар и потушено, е преговстникът на надигащата се революционна буря. След него се създава Първезкият революционен комитет и се сформират четири революционни окръга. Определени са главните им апостоли: Стефан Стамболов (Търновски), Иларион Драгостинов (Сливенски), Стоян Заимов (Врачански) и Панайот Волов (Пловдивски/Панагюрски).

Въпреки изключително кратката подготовка и недостатъчното оръжие на 14–16 април 1876 г. в местността Оборище край Панагюрище се събират представители от Четвърти (Панагюрски) революционен окръг и вземат решение за всеобщо въстание на 1 май. Заради предателство въстанието избухва по-рано – още на 20 април, на Калъчевия мост в Копривщица (мост на Първата пушка). Същия ден Тодор Каблешков изпраща до Панагюрище Кървавото писмо, а Хвърковатата чета на Георги Бенковски започва да обикаля селата в Панагюрския окръг и да вдига населението на въстание. Първи (Търновски) революционен окръг също масово въстава. Останалите окръзи не успяват да се организират навреме и участват само с отделни чети, които са разгромени от османската войска. Такава е участта и на Ботевата чета, която слиза на козлодуйския бряг на 17 май.

Въстанието е потушено с особена жестокост – жертвите са около 30 000, но то успява да покаже пред света, че един смел народ жадува за своята свобода и самостоятелна държава и е готов да ги извоюва. Година по-късно е обявена Руско-турската война, наречена Освободителна за България.

The April Uprising of 1876 was the most important event in the national revolutionary movement, whereby the Bulgarian people declared clearly their right to be free and independent. This struggle gained momentum in the 70s of the 19th century through the establishment of revolutionary committees and national awakeners' actions.

The Stara Zagora Uprising (1875), although suppressed, was the harbinger of the rising revolutionary storm. In the aftermath, the Giurgiu Revolutionary Committee was created, and four revolutionary districts were formed. They were headed by the apostles Stefan Stambolov (Tarnovo), Ilarion Dragostinov (Sliven), Stoyan Zaimov (Vratsa) and Panayot Volov (Plovdiv - Panagyurishte).

Despite extremely short preparations and insufficient weapons, on 14–16 April 1876, the Fourth (Panagyurishte) Revolutionary District representatives gathered in the Oborishte site near Panagyurishte where a decision was made to declare a national uprising on 1 May. The uprising broke out prematurely because of betrayal: as early as on 20 April on the Kalachev Bridge (the First Gunshot Bridge) in Koprivshtitsa. On the same day, Todor Kableshkov sent the Bloody Letter to Panagyurishte, and Georgi Benkovski's Flying Squad (Hvurkovata Cheta) set out to raise the surrounding villages in the Panagyurishte District and mobilise the insurgents. The first (Tarnovo) revolutionary district also rose up *en masse*. The insurrection broke out in the other revolutionary districts, though on a much smaller scale, only with separate detachments, destroyed by the Ottoman army. This was also the fate of Hristo Botev's detachment, which descended on the Kozloduy's bank on 17 May.

The Ottoman response was brutal: casualties numbered around 30,000, but the Uprising showed the world Bulgarian aspirations for freedom and independence and readiness to fight for them. A year later, the Russo-Turkish War was declared, known as the War of Bulgaria's Liberation.